

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14619/2022
07.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Нађа Самац, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Београдски водовод и канализација“ са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6853/21 од 03.02.2022. године, у седници одржаној 07.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6853/21 од 03.02.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6853/21 од 03.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11370/17 од 20.10.2020. године, исправљене решењем истог суда П 11370/17 од 22.09.2021. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначене тужбе учињене на рочишту 11.06.2020. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати: на име накнаде материјалне штете на возилу износ од 52.830,00 динара са законском затезном каматом од 20.10.2020. године до исплате и на име накнаде за трошкове издавања копије записника МУП-а и таксе за издавање копије 970,00 динара са законском затезном каматом од 28.07.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у преосталом делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде материјалне штете исплати: на име штете на возилу као и за пратећу опрему преко досуђеног износа од 52.830,00 динара, а до траженог износа од укупно 100.000,00 динара за износ од још 47.170,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате. Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати укупно 130.000,00 динара, и то на име претрпљених физичких болова 60.000,00 динара, а на име претрпљеног страха 70.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 20.10.2020. године до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у преосталом делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде нематеријалне штете

исплати и то на име претрпљених физичких болова преко досуђеног износа од 60.000,00 динара, а до траженог износа од 600.000,00 динара, за износ од још 540.000,00 динара и на име претрпљеног страха преко досуђеног износа од 70.000,00 динара, а до траженог износа од 600.000,00 динара, за износ од још 530.000,00 динара са законском затезном каматом на наведене износе почев од дана подношења тужбе до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у преосталом делу, да се обавезе тужени да тужиоцу на досуђени износ на име штете на возилу од 52.830,00 динара из става другог изреке, као и на досуђене износе на име накнаде нематеријалне штете из става четвртог изреке, плати законску затезну камату за период почев од дана подношења тужбе 28.07.2017. године закључно са 19.10.2020. године. Ставом седмим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му накнади трошкове лечења и рехабилитације и трошкове изгубљене зараде услед привремене спречености за рад, као и да му накнади нематеријалну штету за претрпљене душевне болове због наружености и због умањења животне активности. Ставом осмим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 105.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6853/21 од 03.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе странака и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, ставу другом алинеја 1. и 2. у делу у којем је тужени обавезан да тужиоцу на име трошкова издавања копије записника МУП-а плати 970,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и у ставу четвртом, петом, седмом и осмом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става другог алинеја 2, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се тужени обавезе да тужиоцу на износ од 970,00 динара плати законску затезну камату од 28.07.2017. године као дана подношења тужбе до извршности пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за досуђење трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне и материјалне штете. По оцени Врховног суда у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, с обзиром на то да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлука другостепеног суда о неоснованости дела тужбеног захтева тужиоца заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права. Примена материјалног права у споровима са захтевом као у овом случају зависи од утврђеног чињеничног стања, а одлуке нижестепених судова о одбијању дела тужбеног захтева тужиоца за накнаду нематеријалне и материјалне штете, које су донете применом одредби Закона о облиационим односима, не одступају од судске праксе. Стога не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске

праксе или новог тумачења права, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 28.07.2017. године, преиначена 11.06.2020. године, а вредност предмета спора је 1.117.170,00 динара.

С обзиром на то да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то следи да је ревизија недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**